

и отъ какъвъ рѣдъ); въ друга се говореше, че пристигналъ единъ голѣмъ транспортъ съ зобъ въ Пиротъ по шосето отъ къмъ Нишъ, въ друга се говореше, че се пресвужавало сеното на селянетѣ за удобно превозване и се правило отъ него голѣмъ правителственъ складъ—до колкото помня въ Пиротъ и т. н. въ сжщия смисълъ. Слѣдъ прочиганието на тѣзи телеграмми, азъ останахъ убѣденъ, че една нова Сърбско-Българска война ще си има мѣстото и тѣзи есенъ. Веднага азъ отидохъ у дома на Майора Никифорова, който по това време лежеше болѣнъ, и открихъ разговоръ, както за войната, така и за вѣроятниѣ нейни резултати. Майоръ Никифоровъ напълно съ мене се съгласяваше, че тя ще се свърши за насъ несполучливо този пхтъ, защото: 1, Сърбитѣ, научени отъ опита на минжлата съ насъ война, ще извадятъ този пхтъ до 150,000 щика, а не 50—60 хиляди, както бѣше въ първата война (въ войната си съ Турция прѣвъ 1876 год. Сърбитѣ извадиха до 220 хиляди обржжени хора) 2, Сърбитѣ могатъ да се мобилизиритъ въ течение на една недѣля, слѣдъ което време ще нахлудятъ въ България а ний, вслѣдствие нѣмание никакво запасно облѣкло въ полковетѣ, съвершенното отсѣтствие на парични срѣдства въ Държавното съкровище*) и необходимостта да се попълни съ голѣмо число недостающи конѣе нашата артилерия, едва ли ще сваримъ да се мобилизираме въ течение на единъ и даже 1¹/₂ мѣсець; при това запаснитѣ сълдати ще трѣбваше да се турятъ въ редоветѣ на войската, съ свои ризи, обуца и пр. облѣкло, защото въ течение даже на 3 мѣсеци не може се приготви униформенно облѣкло на 40—50 хиляди души. 3, Най голѣмо и по никакъвъ начинъ неустраимо зло е, че ний *имаме само 16 милиона патрони ока* (въ началото на послѣдната вой-

*) И това е лъжа. Б. Р.